

De speeltuin aan de Bloemenlaan

Bij menigeen staat het nog op het netvlies gebrand, maar het is nog niet zo lang geleden dat de speeltuin aan de Bloemenlaan definitief op slot werd gedraaid. De herinrichting van de Bloemenlaan, als onderdeel van de grootscheepse opknappbeurt van het middengebied, was daar debet aan. Ook waren de speeltoestellen verouderd. Vervanging hiervan bleek te kostbaar om te kunnen voldoen aan de strenge eisen die tegenwoordig aan speeltoestellen worden gesteld. Bovendien was het aantal leden de laatste jaren drastisch gedaald.

De ingang van de speeltuin aan de Bloemenlaan, circa 1955

De geschiedenis van deze speeltuin begon echter op een geheel andere plaats in het middengebied. Nadat de woningbouwvereniging “Gemeenschappelijk Belang” het bouwplan 1919 in Tuinstad had gerealiseerd, besloten een aantal bewoners tot de aanleg van een speeltuintje op de hoek van de Irislaan en de Paul Krugerstraat. Na een kort en kwijnend bestaan besloot het bestuur samen te gaan werken met een in 1926 opgericht comité tot het realiseren van diverse speelplaatsen in de gemeente. Zo ontstond de Vlissingse Speeltuin Vereniging. Met medewerking van de gemeente kreeg de vereniging de beschikking over een terrein aan de Bloemenlaan. Met financiële steun van de K.M. “De Schelde” en de familie Van Woelderen werd in 1930 de speeltuin aangelegd. Het was niet verwonderlijk dat het burgemeestersechtpaar Van Woelderen op zaterdag 28 juni 1930 de officiële opening mocht verrichten.

Volgens de voorzitter van de vereniging, de heer Jac. Louwerse, kon door dergelijke speelvoorzieningen de baldadigheid van de jeugd beteugeld worden en zag hij bovendien het gevaar, dat de kinderen bedreigt door het toenemende verkeer, verminderen.

De speeltuin leidde een succesvol bestaan. Vele jonge gezinnen hadden immers woonruimte gevonden in de nieuwe stadswijken. De Tweede Wereldoorlog gooide roet in het eten.

Tijdens het bombardement van 17 september 1944 ging de speeltuin verloren, maar werd na de oorlog weer opgebouwd om op 1 oktober 1949 weer te worden heropend.

Ditmaal was het de beurt aan het burgemeestersechtpaar Kolff. In een kort briefje aan het bestuur schreef Kolff: *“Wij zullen ons jongste zoontje Wouter meenemen. Indien wij er tevoren maar niets van zeggen, zal hij misschien wel genegen zijn op*

het beslissende ogenblik de schaar te hanteren". Kennelijk bleek de schaar te gevaarlijk voor het ventje en werd de speeltuin officieel geopend door het hijsen van de vlag.